

med Æblet og Pæren passer her, hvor Lignelsen absolut forlanger, at den, der faar Pæren, faar det bedste. Disse 800,000 ligne sig snart ud, Staten faar det samme ind, som den giver ud. — Det er altsaa ikke det, det drejer sig om, naar Spørgsmaalet er: Hvad vinder Befolkningen ved disse Love? Staten bringer ikke noget Offer, den tager af Befolkningen de 5 Millioner, plus det være sig nu 100,000 eller 900,000, der skulle komme Kommunerne til gode, og det paa den Maade, at de skulle nedsætte Befolkningens Skatter paa anden Maade. Det er det, der sker. Det kunde være skrevet ganske simpelt saadant, at man siger: Vi lægge en Formue- og Indkomstskat paa Befolkningen, og det Udbytte, der kommer ud deraf, give vi Kommunerne mod, at de nedsætte Skatten paa andre Omraader. Her i Kjøbenhavn er Forholdet meget simpelt. Jeg har allerede nævnt, at her nedsættes Indkomstskatten med 1 pCt., og saa skal Kjøbenhavn have den Hønhjør, fordi den er Hovedstad — antager jeg — at betale $1\frac{1}{4}$ pCt. i Stedet for en. Naa, vel, lad den gøre det. Men hvorledes stiller det sig for den kjøbenhavnske Befolkning? For den stiller det sig saaledes, at der paa deres Skattebillet kommer til at staa 2 pCt. til Kommunen og $1\frac{1}{4}$ pCt. til Staten eller maaske $3\frac{1}{4}$ pCt., og saa deler Staten og Kommunen det mellem sig; men Kjøbenhavnerne mærke ikke Spor af Forbedring gennem denne Lov, ved hvilken man overfører disse Skatter. Virkningen for Kjøbenhavnerne er den, at de komme til at betale $1\frac{1}{4}$ pCt. mere til Stat og Kommune i Fællesskab. Ellers mærke de ikke noget til den. — Gaa vi over til Købstæderne, er Forholdet der et noget andet. De faa en Nedgang af $1\frac{1}{4}$ pCt. i Formue- og Lejlighedsskatten, men skulle saa til Gengæld af $1\frac{1}{4}$ pCt. til Staten, det gaar altsaa ganske paa samme Maade som i Kjøbenhavn; Befolkningen derude faar sin Skat opkrævet ganske med det samme Beløb som hidtil, for saa vidt man da ikke sætter Formue- og Lejlighedsskatten op. Befolkningen mærker ikke noget til, om det gaar til det ene eller det andet Øjemed.

Endelig paa Landet kommer Forskellen frem. Det er jo Landbefolkningen,

der skulde vinde saa meget. Om man der i Kommunerne vil trække fra i Hartkornsskatten eller af Formue- og Lejlighedsskatten, er der ingen af os, der ved. Men saa meget er vist, at de normale Mennesker, som ikke sidde med en svær Gæld paa deres Ejendomme og have en nogenlunde passende Formue, svarende til deres Besiddelsesforhold, ikke vilde mærke dertil; de ville slippe med noget mindre i Skat til Kommunen, men Dagen efter eller samme Dag kommer Staten og forlanger $1\frac{1}{4}$ pCt. og siger: Det, du har sparet paa det ene Omraade, maa du af med paa det andet. Den, der har stor Formue og altsaa af den Grund maa betale en høj Indkomstskat, vil mærke Forskellen, og omvendt vil den, der kun har lidt, ikke mærke stort til det. Men i det hele vil det gaa nogenlunde lige op for Befolkningen. — Jeg fremhæver dette, fordi jeg vil gøre gældende, at det ikke maa fremstilles, som om der her var Tale om et stort finansielt Spørgsmaal for Befolkningen. Vi tage af den ene Lomme, hvad vi give til den anden. En anden Sag er det, hvad Berettigelse Indkomstskatten til Staten har; det komme vi siden ind paa, men naar vi tale om Omlægningsloven, saa er man ikke berettiget til at sige, at disse Love ere i Befolkningens Interesse. Jeg er vis paa, at den Del af Befolkningen, der vil føle dem som en Lettelse og tror, at den derved vil vinde Guld og grønne Skove, vil blive skuffet derved.

Dette for at dæmpe paa Begejstringen for disse Loves store Betydning og udstrakte Virkninger. De have deres Værdi — og for saa vidt forbeholder jeg mig at støtte dem, naar vi komme dertil — i Berettigelsen af, at der indføres en Indkomstskat i Stedet for andre Skatter. Det hører ikke hjemme i denne Sag at udvikle dette, men at Indkomstskatten er en god stigende Skat, er for mig et væsentligt Moment. Jeg siger altsaa, at Begejstringen for Loven skal søges andetsteds og efter stærkt at have fremhævet dette, vil jeg nu gaa over til mere praktiske Punkter, som have Betydning for Loven, men som jeg dog vil bygge paa, hvad jeg her har sagt.

Lovforslagets Betydning er, at en saa-